

The background of the cover is a photograph of the National College of Cantemir Vodă. The building has a light-colored upper section with three small arched windows and a lower section with a red brick wall. A large, ornate diamond-shaped metal plaque is mounted on the brick wall. The text 'COLEGIUL NAȚIONAL CANTEMIR VODĂ' is inscribed on the upper part of the building. The magazine title 'INOROG' is printed in large white letters across the brick wall, with a red horizontal bar underneath it. The date 'IUNIE 2019' is printed in white below the bar. A red diagonal shape is visible in the bottom right corner.

COLEGIUL NAȚIONAL
CANTEMIR VODĂ

INOROG

IUNIE 2019

Cantemirul - arc peste timp

1868-1878 Gimnaziul "Matei Basarab"

În 1868, într-o perioadă de modernizare a societății românești, de afirmare a națiunii și a conștiinței naționale, de reforme burgheze, ia ființă Liceul "Dimitrie Cantemir". La început, se numea gimnaziul "Matei Basarab" și așa va fi până în 1878, când ia numele pe care îl poartă și astăzi: Cantemir Vodă.

Gimnaziul "Matei Basarab" începe de fapt prin înființarea, în 1865, a unei clase I, apoi, în 1867, a unei clase a II-a, care funcționau în clădirea liceului "Matei Basarab". În 1868, cele două clase se mută într-un imobil situat în strada Sfinților, devenind o unitate școlară de sine stătătoare, un gimnaziu cu o structură incompletă. Incompletă era și dotarea, cum arată un raport adresat Ministerului Învățământului, prin care școala cerea achiziționarea mai multor articole de mobilier. Cel mai mare neajuns era însă lipsa unui sediu și simpla enumerare a adreselor clădirilor închiriate dă o imagine a dificultăților începuturilor: strada Sfinților, curtea bisericii Zlătari (1869), curtea bisericii Sf. Ecaterina (1873), strada Belvedere, apoi Fântâni, apoi Primăverii, strada Lahovari, toate acestea între 1878 și 1915, când a început construcția actualului sediu după proiectul Virginiei Haret, prima femeie arhitect din România, soția lui

Spiru Haret. Nici aici lucrurile n-au fost line: întâi o aripă, după 9 ani corpul central, după 20 de ani aripa de pe strada Viitorului. De-abia în 1934, construcția capătă forma de azi.

Primul director al acestei instituții a fost Petrariu Ion, iar printre profesori se numără: A. Racoviceanu, profesor de matematică, Mihai Zenide, profesor de limba latină și limba română, Ion Constantin Budulesceanu, profesor suplinitor de limba latină și limba română. Lăzărescu - profesor de istorie și geografie. Primul diriginte al clasei I a fost profesorul Ioan Manliu, iar al clasei a II-a profesorul Mihail Zenide. Elevii studiau: limba română - 3 ore săptămânal; limba latină - 6 ore săptămânal; istoria și geografia - 3 ore săptămânal; religia - 2 ore săptămânal; matematica - 3 ore săptămânal; științele naturii - 2 ore săptămânal; desen - 2 ore săptămânal, iar pentru clasele II-a, a III-a și a IV-a, planul de învățământ prevedea în plus 3 ore săptămânal de limba franceză. Legea din 1876 face o serie de schimbări în planul de învățământ prin despărțirea limbii române de limba latină, a geografiei de istorie, prin introducerea fizicii la clasele a III-a și a IV-a, a limbii eline în clasa a III-a, a igienei la clasa a IV-a, a caligrafiei, muzicii și gimnasticii la toate clasele etc. Tot acum apare și prima programă

analitică pentru gimnaziu. Se împarte anul școlar în semestr, încheiate fiecare cu examene. Nu credem că vreun elev contemporan ar vrea să se întoarcă în timp!

1878-1919 Liceul "Cantemir-Vodă"

În 1878, pentru a se evita confuziile între Liceul "Matei Basarab" și gimnaziul cu același nume, pentru că "Dimitrie Cantemir, fiu și frate de domn și el însuși domn al Moldovei, face mândria trecutului nostru ca istoric, arheolog, literat și în fine ca om de știință...", școala adoptă numele de "Cantemir-Vodă".

Crește numărul de clase și de elevi. Și când, prin înființarea clasei a V-a, dorea să se germane în liceu, vine războiul și ocupația germană din anii 1916-1917. Localul școlii trebuie să fie părăsit, fiind destinat altor

scopuri, iar elevii și profesorii sunt nevoiți să-și găsească un refugiu temporar la alte școli, situație care durează până la sfârșitul anului școlar 1918-1919.

În primăvara anului 1919, se pornește acțiunea de reparare a stricăciunilor cauzate în timpul ocupației germane și se reiau lucrările de construcție începute în anul 1915. În septembrie 1919, Gimnaziul devine Liceu prin Decretul - lege publicat în Monitorul Oficial în 9 septembrie 1919.

Un episod greu ia sfârșit și acum, profesori și elevi deopotrivă, animați de dorința

de a contribui la ridicarea neamului și culturii românești, au pus baze solide pentru succesele obținute de școala noastră în anii ce au urmat. Perioada interbelică înseamnă stabilirea și consolidarea prestigiului pe care îl moștenim și suntem datori să-l continuăm.

Trebuie să-i amintim în primul rând pe directorii care au muncit cu pricepere, energie și dragoste față de școală, dezvoltând și perfecționând activitatea acestora: Constantin Ștefănescu-Priboi, V.D. Păun, Pană Constantinescu, Vasile Măndreanu, Nicolae Florescu, Nicolae Bănescu, Vasile Șuteu.

1920-1938 Liceul în perioada interbelică

Directorului Vasile Șuteu, cel mai longeviv în această funcție (1910-1938), profesor de limba latină și limba germană, i se datorează grăbirea planului de construcții a clădirii liceului, fără de care dezvoltarea sa ar fi fost cu mult întârziată. Vasile Șuteu s-a caracterizat printr-un înalt spirit de organizare, îndrumare și conducere în munca didactică și administrativă a liceului, pe care a dorit să-l ridice din toate punctele de vedere în rândul celor mai bune licee din București. Exigența deosebită față de sine, de profesori și de elevi era însoțită însă de o fermă principialitate, spirit de înțelegere și dragoste pentru oamenii cu care lucra.

Directorul, gospodarul, organizatorul a fost dublat permanent de pedagogul și de specialistul preocupat de îmbunătățirea modului de predare și însușire de către elevi a cunoștințelor. Vasile Șuteu a fost și autor al unor valoroase manuale de limba latină pentru clasele a III-a și a IV-a de liceu.

Drept omagiu, i se construiește un bust care să ocrotească liceul, iar mai apoi un premiu cu numele lui se acorda celui mai bun elev al studiilor clasice din liceu.

De-a lungul timpului, lista profesorilor liceului cuprinde nume ilustre ale culturii naționale, a căror simplă enumerare (nu completă – nici nu e posibil aici) dă măsura calității actului educativ: Simion Mehedinți, geograf, membru al Academiei Române; Gheorghe Bogdan-Duică, istoric literar, membru al Academiei Române; Dr. Marcel Brândză, botanist, doctorat la Sorbona; Alexandru Aricescu licențiat al Facultății de Matematică din Paris; Constantin Giurescu, istoric, membru al Academiei Române; Nicolae Bănescu, bizantinolog, membru al Academiei Române; Simion S. Radian, doctor în științe biologice; Nicolae Cartoian, istoric literar, membru al Academiei Române; Traian Lalescu, matematician, doctorat la Sorbona, membru al Academiei Române; Dan Barbilian, doctor în științe matematice – cunoscut de elevii contemporani mai degrabă ca Ion Barbu.

Sub îndrumarea corpului profesoral excepțional, în perioada interbelică, elevii activează, cu succes, în domenii dintre cele mai diverse. Care erau preocupările elevilor de atunci?

Încă de la începuturi, matematica a fost importantă. Conduși de profesori ca Vasile Alaci și Mihai Ghermanescu, cantemiriștii colaborează la "Gazeta matematică" și "Revista matematică din Timișoara" și publică revista "Curierul matematic".

Preocuparea pentru științele fizico-chimice se datorează eforturilor permanente pentru procurarea unor materiale didactice cât mai variate și moderne, precum și pentru dezvoltarea laboratoarelor. În anul 1936, liceul se adresează profesorului Gheorghe Dima de la Universitatea din Cluj, cerându-i sprijinul în ce privește utilarea și amenajarea laboratorului de fizico-chimie, arătându-se că: "Liceul nostru, care are un muzeu potrivit pentru învățarea științelor naturii, cu material didactic suficient și o bibliotecă potrivită, nu e la înălțimea cerințelor moderne ale

unui liceu care dorește să facă din specialitatea fizico-chimică un studiu experimental".

Aprecierea calității muncii didactice desfășurată în școală se poate vedea și din faptul că, în anul 1937, cu Ordinul nr. 129597, Ministerul Educației Naționale mulțumește școlii și corpului didactic pentru pregătirea candidaților prezentați la liceu la examenul de bacalaureat.

În 1933 se înființează comunitatea de muncă (un after school avant la lettre), program care avea ca scop lărgirea orizonturilor elevilor și îmbunătățirea relației lor cu profesorii. În acest program sunt introduse un ansamblu de cor și muzică instrumentală, experimente în laborator, șezători de lectură, tragere de tir și un atelier de croitorie, legătorie de carte, împletituri de rafie, traforaj, modelări în plastilină, sculptură în lemn, căci "...idealul ar fi ca elevul să petreacă și după-masa la școală, care ar răspândi în cazul acesta mai multă lumină și cultură, să prepare lecțiile pentru a doua zi, să fie ocupat cu studiu și lucrări în direcția aptitudinilor lui și ca variație utilă, să facă sport supravegheat, lectură în bibliotecă și să vadă filme potrivite cu vârsta...", pentru că aveau, din 1928, sală de cinematograf, unde operatori erau elevii liceului (activitatea făcea parte tot din instruirea practică).

Ce mai făceau elevii? Șezători literare, nu doar în școală, ci și la sate. Organizate de obicei săptămânal, ele cuprindeau o dizertație literară urmată de diferite manifestări muzicale, lectură din scriitori români sau străini, scene scurte din lucrări dramatice românești.

Făceau mult sport: înființaseră, în anii 1936 și 1937 societatea sportivă "Avântul sportiv" și echipele de volei, baschet și altele participă la campionatele școlare bucureștene. În anul școlar 1934 -1935 echipele de volei și baschet ale liceului sunt declarate campioane ale Capitalei. Și trebuie amintit că primul meci oficial de baschet cu foaie de arbitraj a fost cel din 1927, între liceenii de la Mihai Viteazul și Cantemir-Vodă.

Mergeau vara în colonie la Techirghiol, în excursii în jurul Bucureștiului sau în țară, duminica și în vacanțe, îmbinând obiectivele cultural-istorice cu cele geografice, botanice și urbanistice.

Și, în fiecare an, își cinsteau patronul. Organizată anual la 26 octombrie, serbarea închinată lui Dimitrie Cantemir constituie un prilej de dezvoltare a dragostei pentru școală și patrie; se pun în valoare aptitudinile culturale și artistice ale elevilor, se dezvoltă legăturile cu alte școli. Beneficiile materiale ale serbării sunt folosite atât pentru înzestrarea școlii cu material didactic, cât și pentru ajutorarea cu haine și cărți a

elevilor săraci.

Semn al admirației pentru personalitatea culturală a lui Dimitrie Cantemir este și faptul că, în 1935, cu ocazia aducerii în țară a osemintelor Voievodului Dimitrie Cantemir, o delegație de elevi și profesori ai liceului nostru a plecat la Iași, participând la festivitățile prilejuite de acest eveniment, iar sărbătorirea anuală a patronului școlii a luat un caracter deosebit, transformându-se într-o festivitate cultural-artistică.

Absolvenți care, prin activitatea lor, sunt reperi ale domeniilor de activitate: Ștefan Luchian, pictor; Cincinat Pavelescu, magistrat și epigramist; Nerva Hodos, bibliograf și bibliolog; Haralamb Lecca, dramaturg; Petre Antonescu, arhitect; Ion Gheorghe Duca, om politic; Daniel Danielopolu, fiziolog și clinician, membru al Academiei Române; George Georgescu, dirijor, membru al Academiei Române; George Mihail Zamfirescu, scriitor și dramaturg; George Călinescu, scriitor și critic literar; Ioachim Botez, scriitor; Henri Stahl, sociolog; Dabija Florin, arhitect; Toboșaru Ion, teatrolog și estetician; Șerban Papacostea, istoric, membru al Academiei Române..

Realizările din această perioadă se datorează și faptului că școala a știut să mobilizeze în ajutor și comitetele de părinți. Comitetul școlar, format din părinții elevilor, a jucat un rol foarte important în dezvoltarea liceului, acesta contribuind cu bani pentru construcții și amenajări, asigurându-se de întreținerea clădirii, procurând material didactic, plătind majoritatea excursiilor, ba chiar ajutând corpul didactic cu probleme de locuință sau boală.

Și când totul mergea așa de bine, vin peste țară și peste școală războiul, cutremurul din 1940 care deteriorează clădirea ocupată acum de Marele Stat Major, bombardamentul din 4 aprilie 1944 și se încheie o etapă importantă în viața Colegiului.

Liceul în perioada comunistă

Perioada de după al doilea război mondial aduce schimbări: numărul claselor crește semnificativ, în anul 1957 liceul adoptă ciclul școlar complet (la acea vreme de 11 clase) și devine mixt, accesibil și pentru fete și pentru băieți. Cu toate acestea, în anul școlar 1965-1966, o dată cu schimbarea denumirii în "Liceul Dimitrie Cantemir" și cu trecerea la sistemul de învățământ cu 12 clase, se produce o

determinare progresivă a liceului, la examenul de admitere în clasa a IX-a fiind primiți numai băieți. Nu pentru multă vreme, însă.

La vremuri noi, oameni noi. Nu la fel de celebri ca predecesorii lor, profesorii continuă tradiția domeniului științelor exacte: începând din anul 1966 se trece la organizarea de clase speciale de profil matematică, fizică, chimie; rezultatele deosebite la fizică vor

determina vizita marelui savant Henri Coandă în 1971, ocazie cu care unul din laboratoarele de fizică primește numele său.

Crește semnificativ dotarea liceului, se dezvoltă mijloacele moderne de predare, se dezvoltă studiul limbilor străine, se înființează o trupă de teatru, în cadrul bibliotecii școlii se organizează expoziții și acțiuni instructiv-educative, "Matineele Liceului Cantemir",

cu invitați personalități ale vieții literare, publiciști contemporani și istorici de la muzeele din București.

Cum conducerea comunistă a țării credea în idealul educării prin muncă, în anul 1977 se desființează liceele teoretice și liceul trece în subordinea Ministerului Industriei Ușoare. În afară de apariția unor materii noi, nimic în atmosfera școlii nu se schimbă. Sub directoratul profesorului de fizică Marin Crăciun, care susține demersul profesorului Gheorghe Rizescu se înființează cercul de informatică, dând tradiției matematice un nou orizont. Apar premiile la olimpiada de

informatică și se pun bazele unui domeniu nou în școală, care avea să aducă multe satisfacții.

Și numărul absolvenților care devin personalități continuă să crească: Șerban Dragomirescu, geograf, secretar științific al Academiei Române, Răzvan Theodorescu, istoric, profesor universitar doctor, vicepreședinte al Academiei Române, Mihai Zamfir, profesor la facultatea de litere a Universității București, scriitor și istoric literar, cercetător științific Lorin Contescu, Cristian Benedict - muzeolog la secția științifică a Muzeului de artă al României, Mircea Benedict - procuror, medicul Vladimir Beliș, fiul

profesorului acestei școli, Alexandru Beliș, pianistul Nicolae Brânduș, Matei Alexescu, cecetător științific și director al Observatorului astronomic popular, Moscu Alcalai, Ilie Iliescu, I. Hossu, actorii Ștefan Bănică, Anda Călugăreanu, Mihai Constantin, Emil Hossu, regizorii Robu Boroianu, Lucian Pintilie, dar și Storescu Valentin, doctor în științe medicale, inginerii Boldur și Florentin Stănescu, Mircea Cărtărescu, poet, prozator, critic literar și publicist, Sir George Iacobescu, inginer și om de afaceri, ca să amintim doar o parte.

1990-2004 Liceul devine Colegiu Național

Începând cu 1990 liceul primește statut de liceu teoretic, ieșind de sub tutela Ministerului Industriei Ușoare, iar în anul 1996 devine Colegiu Național.

Continuând politica de orientare spre nou, domnul director Marin Crăciun obține înființarea claselor cu profil de informatică pe lângă cele tradiționale, cu profil real și uman.

Ceea ce începuse în 1985, la inițiativa profesorului de matematică Gheorghe Rizescu ca cercul de informatică, cu 15 calculatoare HC, se dezvoltă rapid. Centrul de informatică, amenajat în fostele săli ale contabilității, casieriei, bibliotecii și depozitului de manuale, dotat cu tehnică de calcul de ultimă oră la acea dată, devine un centru de atracție pentru elevi. Compartimentele, ca de firmă IT: laborator de limbaje de programare, laborator DTP, laborator multimedia și soft educațional, laborator sisteme de operare. Rezultatele nu întârzie să apară: premii și mențiuni la faza pe țară a olimpiadei de informatică, la Concursul național de creativitate și soft educațional, la Concursul Național de inventică. Două performanțe trebuie menționate: Mugurel Andreica - premiul II la Olimpiada Internațională de informatică și Raluca Sauciuc - Locul I la Olimpiada Internațională de Informatică secțiunea pe Internet, SUA, cu

2000 de puncte din tot atâtea posibile.

Excepționala activitate a profesorului Radu Jugureanu, care, încă din 1987 crease nucleul de performanță în informatică, susținut de colegii săi Florentina Mocrienco, mai apoi Emil Dragomirescu, Dana Vlădoiu, Rodica Bălașa, fac din cercul de informatică doar un început. Urmează nu un centru, ci două academii: una specifică rețelelor de calculatoare, cealaltă bazelor de date, ale celor mai mari firme din domeniu. Astfel, în anul 1999 se înființează prima Academie Regională CISCO din România, Academia Cantemir Vodă, coordonată de profesorul Emil Dragomirescu, care a fost și primul instructor, alături de Alexandru Popa. În prima grupă a viitorilor instructori, profesorii Radu Jugureanu, Dana Vlădoiu, Florentina Mocrienco devin colegi de clasă cu elevi din clasele a XI-a și a XII-a: Dan Savu, Cătălin Nicolescu, Lucian Ionescu, Andrei Chirilă, Sorin Răbu, Mugurel Ionuț Andreica, Alexandru Popa, Raluca Sauciuc, Ana-Maria Ivănescu.

O încununare a activității acesteia o reprezintă recunoașterea venită cu ocazia Conferinței Internaționale "Cisco Learning Community", de la Copenhaga, din octombrie 2002, când această academie a primit distincția de "Cea mai buna academie din spațiul EMEA".

În anul 2003, datorită rezultatelor

obținute la concursurile școlare și olimpiade, colegiul nostru a fost selectat de către Oracle România să participe la programul pilot al Academiei Oracle University. Au fost doar două licee din București participante la program: Tudor Vianu și Cantemir Vodă. Profesoara Florentina Mocrienco a absolvit cursurile de Modelare a bazelor de date și SQL organizate în cadrul universității UCLA, din Los Angeles, SUA. În același an, directorul Oracle Internet Academy, Thomas Kadelbach și responsabilul pentru inițiative educaționale în EMEA, Orla NiChorcora, vizitează liceul și sunt impresionați de proiectele elevilor noștri, dar și de cunoștințele lor de engleză. Profesoarele Florentina Mocrienco și Rodica Bălașa au fost invitate să participe la Colocviul organizat de Oracle Corporation din România.

Și lucrurile nu se opresc aici: în 2003, trei eleve, Ana Maria Roșioară, Andreea Neagu și Adriana Cocic (echipa 3A, nu e clar?) participă la prima ediție a Cupei SIVECO, cu un pachet de lecții de informatică și chimie în format electronic, realizat sub îndrumarea profesoarelor Florentina Mocrienco și Teodora Negrilă. De ce? Printre altele, deoarece ideea că "<<informatica e doar apanajul băieților>> e o prejudecată".

Și câștigă locul I. Echipa este apoi invitată să participe la conferința internațională EDUCA de la Berlin din 2003 referitoare la Instruirea asistată de calculator și software educațional, unde impresionează prin tinerețe și entuziasm.

Anii 1990 – 2004 au fost ani pe care nimeni nu-i poate uita. Atunci s-a muncit cu determinare, cu pasiune, s-au legat prietenii

pe viață, s-au conturat cariere. Profesorii și laborantele își amintesc cum, seara târziu, trebuiau să-i dea afară din laboratoare și să-i trimită acasă pe elevii care, lucrând, pierduseră noțiunea timpului. A fost un timp al dezvoltării, al emulației, un timp frumos, legat în memoria colectivă în primul rând de profesorul Marin Crăciun, figură emblematică a directorului de

școală care cultivă oameni și crește caractere prin exemplul personal și dragoste de școală. Evocat întotdeauna cu dragoste, a făcut posibilă crearea "familiei Cantemir", așa cum n-a mai fost alta de atunci.

2005-2010 Restaurare, reabilitare

Perioada ce urmează, fără să fie una de stagnare, nu se ridică la nivelul precedent: o parte din profesorii care generaseră performanță părăsesc liceul pentru posturi de specialiști în industria IT sau pentru posturi de răspundere în structurile Inspectoratului școlar. Colectivul se schimbă, dar se schimbă și elevii și sistemul. Apar poli noi de interes – roboții, proiectele internaționale. Oricum, colegiul este o prezență constantă la concursurile de profil, cu rezultate nu spectaculoase, dar constante. Și, din cînd în cînd, chiar foarte bune: locul al II-lea pe țară la World Robot Olympiad (2016), mențiune la faza națională a olimpiadei de informatică, în 2007 și 2018.

Performanțele elevilor variază: ceea ce nu s-a schimbat în toți acești ani este pasiunea pentru programare transformată în profesie: foștii noștri elevi scriu cod pe toate meridianele pământului, lucrează la toți gigantul IT pe care-i știm cu toții sau predau la universități prestigioase, în țară sau aiurea.

Dar performanța nu e apanajul unui singur domeniu, la Cantemir. Geografie, biologie, limba română, limba engleză, aproape că nu există domeniu în care elevii colegiului să nu câștige premii. Un director nou, profesor de limba română, domnul Aurică Olteanu, a dat un elan nou științelor umaniste. Cantemiriștii obțin premii și mențiuni la olimpiadele naționale la toate limbile - română, latină, franceză, germană, la olimpiadele de psihologie, de sociologie, biologie, geografie și, în continuare la matematică, fizică, informatică. Ba chiar depășesc granițele: Gruia Bădescu, Medalia de Aur la Olimpiada Internațională de Geografie, Durban, Africa de Sud, 2002.

În timp ce instruirea și educarea înfloareau, clădirea liceului începea să-și simtă anii. La aproape 100 de ani, rezistând

războaielor, cutremurelor, vremurilor, ridurile adânci deveniseră crăpături și bătrâna doamnă, opera unei alte mari doamne, uitase grația tinereții. Cum restaurarea monumentului istoric e costisitoare, clădirea este inclusă în planul Băncii Europene de Investiții și, în primăvara anului 2007 încep lucrările de consolidare și restaurare, care durează trei ani. Trei ani grei, căci o parte din clase sunt găzduite la Școala Generală nr. 23 din apropiere, profesorii fac naveta, biblioteca este mutată, apoi este mutată din nou, la fel cancelaria, laboratoarele, secretariatul, totul se deplasează, se împachetează și despachetează până când, în 2010 începe un an școlar în "casă nouă". Cu laboratoare noi, modern utilate, cu cantină, sala de sport refăcută și teren de baschet în curte, cu mansardă nouă pentru laboratoarele de informatică și cu spații de recreere pentru elevi, cu centrală automată, clădirea colegiului se transformă într-un spațiu pe care-l iubesc deopotrivă elevii și profesorii lor. E o clădire cu suflet tânăr și asta se simte atunci când o privești: nu are aerul sever al altor școli centenare. Refăcut și el (e drept că mai târziu), bustul domnitorului Cantemir ne privește pe toți, liniștit și încrezător.

La vremuri noi, activități noi. Începând cu anul 2006 liceul nostru se mândrește și cu participarea la proiecte internaționale, finanțate de Comisia Europeană prin programe care de-a lungul vremii au avut diverse nume: Socrates, LLP (Longlife Learning Programme), Erasmus+. Este dificil de cuantificat impactul acestor parteneriate asupra Colegiului „Cantemir”; ce știm cu siguranță este că ele și-au pus o amprentă clară asupra celor care s-au implicat, mai ales asupra elevilor și profesorilor care au avut șansa să participe la schimburi de experiență în străinătate. Și-au făcut prieteni, au împărtășit experiențe și metode de lucru, au făcut fapte bune, au creat și au împărtășit rezultatele proiectelor celor din jur, în

zeci de acțiuni de diseminare. Și-au promovat țara prin imagini, prin cântece, prin profesionalismul cu care s-au implicat. Au cunoscut locuri minunate, și-au lărgit cultura generală. Au învățat făcând, zămbind, jucându-se.

În cadrul primului proiect, "School medias as a source of informations about European countries" (2006-2007), cu doi parteneri, din Franța și Ungaria, provocarea cea mai mare a elevilor din cele trei instituții a fost să realizeze o revistă, astfel că ei au devenit peste noapte jurnaliști. Au scris articole despre diverse subiecte interesante pentru tineri, de la artă și știință până la modă și petrecere a timpului liber. Revista s-a numit "Come With Us".

A urmat "ECO-ART" (2010-2012), primul parteneriat coordonat de liceul nostru, care a prilejuit întâlnirea cu profesori și elevi din cinci instituții din Marea Britanie, Cehia, Italia, Turcia, Portugalia. Forța și frumusețea artei au devenit canale pentru a transmite întregii lumi mesaje despre protecția planetei și a vieții. S-au organizat expoziții motivaționale în toate instituțiile participante, ele culminând cu cea realizată într-un spațiu public din Boston și cu o revistă în limba engleză, "Art for the Planet". "Citizen of CARE-LAND" (2013-2015), cu douăsprezece școli din tot atâtea țări, a avut ca scop motivarea generației tinere de a se implica în găsirea de soluții la problemele actuale ale Europei.

În prezent, în colegiu se desfășoară patru proiecte europene: "Technology Enhanced Learning and Lighening - TELL it to the world" (2017 - 2019), "ZOOMING IN - GOOD FOCUS" (2017 - 2019), "It's TIME - Technology, Innovation and Media in Education" (2018 - 2019), "ÊTRE EUROPÉEN EN 2020; CE QUI NOUS UNIT, CE QUI NOUS DISTINGUE; NOS DÉFIS, NOS RÊVES" (2018 - 2020), cu parteneri din cinci țări, în cadrul cărora elevii și profesorii participă la cursuri de perfecționare și desfășoară activități de integrare a tehnologiilor moderne în actul educațional.

Unul dintre avantajele participării la proiectele internaționale este comunicarea cu partenerii în limbi străine. Grație activității profesorilor lor, nivelul elevilor noștri este unul ridicat, dovedit prin numeroasele premii obținute la olimpiadele școlare.

Participăm nu doar la proiecte internaționale. Pentru proiectele naționale, câteva exemple: Festivalul Național de Arte pentru Liceeni - LicArt, organizat de Clubul "Nouă ne Pasă!" în toți cei 18 ani de existență, Festivalului de Lectură pentru Copii - NARATIV, în parteneriat cu Asociația Curtea Veche, Fotoclub - formă de educație vizuală, complementară și interdisciplinară, proiect desfășurat cu un grant din partea Ministerului Educației Naționale. Proiecte CIVITAS: Artitudine (2015), Centrul de dezvoltare personală Autentic Teen (2016), InfoFest

(2017), Intersecții culturale (2017). Și "Cinci licee, cinci muzee" și multe altele.

Și, în școală nouă și dragă, ce fac elevii de astăzi, în afară de învățare? O mulțime de activități: cei înscriși la clubul de debate iau în mod constant premii la toate concursurile la nivel național. Sau cântă, cu pasiune și bucurie, așa că iau premii la Festivalul de colinde, la concursul Chanson Francophone, dau concerte la Palatul Parlamentului. Sau fac sport. N-ati uitat de primul meci oficial de din '27, dintre Mihai Viteazul și Cantemir-Vodă, nu? Tradiția s-a păstrat (noblesse oblige!), așa că echipa de fete (căpitan, Cornelia Enescu) a fost campioană în 2006 la Olimpiada Națională, apoi, ca și echipa de băieți, finalistă la etapa pe zonă a aceleiași olimpiade din 1996 (cu Virgil Stănescu în echipă) și până în 2014. Băieții și-au luat revanșa în 2016, când au luat locul I la festivalul Tineretului și Sportului - doar un an, căci în anul următor fetele au revenit și s-au clasat pe locul al doilea - băieții, pe al treilea. Și au continuat să se claseze pe lucrurile fruntașe la multe competiții pentru liceeni. Ca și la tenis de masă sau la șah.

Din 2013, în Colegiu apar, după multă vreme, elevii de gimnaziu. Între 24 de clase de liceeni, o clasă a V-a, copii de 10 ani într-o mare de adolescenți nu prea dispuși să cedeze teritoriul. Doar că, pe măsură ce anii trec, copiii se înalță și încep să fie priviți cu alți ochi: locul al doilea pe țară pentru echipa Colegiului la Olimpiada de Robotică, premiul al III-lea la etapa națională a Olimpiadei de matematică - Popescu Victor (2016), o mențiune la etapa națională a Olimpiadei de limba și literatura română, premii la concursul național "Terra", la pictură și lectură... Au înțeles repede!

Și între timp, continuă seria premiilor: Ilie Gabriela Ruxandra - Premiul I pe țară (2015), Premiul al II-lea (2017), mențiuni (2016 și 2018) la Olimpiada de limba spaniolă, premii la olimpiada de informatică, de geografie, de economie, la multe concursuri naționale.

Iată câte premii au obținut elevii Colegiului doar în anul școlar 2018-2019:

La limba engleză - Mircea Ioana - din clasa a VII-a - premiul I, Giuru Bianca - premiul II,

Andrescu Miruna - o mențiune, și ele tot din clasa a VII-a, clasa a VIII-a - două mențiuni Burgă Vlad și Luca Felicia; premiul I la etapa județeană: Ispravnic Alexandra - clasa a X-a C și Brăslășu Andreea, clasa a XI-a C; un premiu II - Miu Teodora XIE, două premii III: Dicu Rares, IXC, și Muscalu Carmen, XIIIC; 3 mențiuni: Marcu Diana, XA, Calin Matei Șerban, XB, Mirea Natalia, XE.

La limba franceză, la etapa județeană, elevul Jugureanu Alexandru Cristian, clasa a X-a C a luat premiul I, iar la cea națională locul 4; lancu Răzvan Andrei, clasa a XII-a D a luat premiul al II-lea și Iana Irina Alexandra, clasa a IX-a și-a adjudecat premiul al III-lea la etapa județeană, lancu Răzvan obținând și o mențiune specială la etapa națională iar Hărșan Roxana, clasa a XI-a o mențiune la etapa județeană.

La Olimpiada de limba și literatura română, la etapa municipală: premiul al III-lea: Dobre Daria Paula clasa a VI-a, Andrescu Ana Miruna clasa a VII-a, Ion Ovidiu Mihai clasa a VI-a, mențiune - Necula Ioana clasa a VI-a, Palamariu Petru clasa a VII-a, Șerbănescu Mara, Giosan Antonia Darina din clasa a VII-a, Ghișescu Daria Andreea; premiul I - Moroșan Angelina clasa a VIII-a și calificare la etapa națională, premiul al II-lea - Dușceac Daria clasa a V-a premiul al III-lea - Danciu Delia clasa a VIII-a, Moțoi Maria Alexandra clasa a VIII-a, mențiune - Anghel Luca și Popescu Ștefan ambii din clasa a V-a, Rizea Alexandra din clasa a VIII-a.

La matematică, la Concursul "HAIMOVICI", Ordean Radu, clasa aXII-aD, a luat premiul I la faza județeană și premiul III la etapa națională, iar la informatică, echipajul de robotică -locul III la Design Award, la faza națională. La fizică, elevul Călin Andrei Răzvan, din clasa a VI-a -premiul I la etapa județeană a olimpiadei și s-a calificat la națională. Elevul din clasa a XII-a D, Molența Alexandru, mențione la Olimpiada de chimie, etapa pe municipiu și a participat la faza națională. La biologie: două mențiuni, faza pe municipiu - Mihnea Gabriel - IX B și Manole Alexandra Ioana IX D și o mențiune la clasa a VII-a, faza pe municipiu - Zerfas Andrei; elevii: Darie Ioana Alexandra, Dănilă Teodora, Paveliu Alexandra, Miga-Papadopol Maria, Bănățeanu Mihai, Miron Teodora, Constantinescu Eric (clasa a V-a) s-au calificat la etapa municipală a concursului de biologie "G. E. Paladi", iar eleva Darie Ioana merge mai departe, la etapa națională.

La Olimpiada de geografie, Diaconu Alexandru - clasa a X-a premiul II- municipiu, Mărgărit Clara - clasa IX-a Mențiune- municipiu, Moroșan Angelina - clasa a VIII-a - Premiul I -municipiu și Premiul I la etapa Națională. La Concursul Național Terra: Darie Ioana - clasa a V-a - Premiul III pe municipiu, Premiul I la faza națională, Mircea Bălăceanu - clasa a VI-a - Premiul III calificat la etapa națională. Mențiuni pe municipiu: Palamariu Petru, Popa Carol ambii din clasa a VII-a, Dragu Andrei, Popescu Ștefan din clasa a V-a.

La educație fizică, la baschet- Olimpiada Națională a Sportului Școlar - faza pe sector: fete - locul II, băieți - locul II; Cupa EDU, concurs organizat de asociația PRAXIS IURIS în colaborare cu ISMB, FRBaschet, Directia Sport București: băieți - locul III; Festivalul Sportului, pe mun. București, organizat de Proedus, ISMB, Primaria București: 3X3 - fete - locul I, 3x3 - băieți - locul II, 5x5 - fete - locul IV, 5x5 - băieți - locul III; Cupa "BEST OF 2", organizată de Primaria Sectorului 2: fete - locul - II, băieți - locul I; FOTBAL - Cupa "Sport Curat", organizat de Agenția Națională Anti-Drog în colaborare cu ISMB, Primăria Mun. București - băieți - locul II.

La educație plastică/istorie: la Concurs fotografie istorică (municipiu): Premiul I: Andronescu Mihaela - XII E, Premiul II :Matei Maria - IX F, Premiul III: Mitran Lavinia - IX F. La educație muzicală: etapa județeană, Olimpiada corală - locul II, Concurs Național de Muzică Religioasă "Buna Vestire" - locul II. La religie, elevele Petre Madalina (XC) și Dragomir Natalia (XE) - premiul II pe municipiu, la Olimpiada de religie, fiind calificate la etapa națională. La concursul Smart, etapa pe municipiu: Premiul II, clasa aXI-a D: Achimesu Andrei, Anton Andreea, Anghel Roxana Stucan Simona, Premiul II, clasa a XII-a D: Molența Alexandru, Ordean Radu, Balaure Teodora, Stroe Răzvan.

La debate, Clubul de Dezbateri "Cantemir" are numeroase premii și participări la competiții

naționale și internaționale: Câmpina Impromptu Open - premiul I/finala, Teodor Abeaboeru (XII C), sferturi de finală - Dora Szegedi (XIC); Forumul Național de Dezbateri - locul trei pe echipe (din 64): Teodor Abeaboeru, Dora Szegedi, Filip Ungureanu; Argo Open - sferturi de finală, a șaptea echipă: Teodor Abeaboeru, Dora Szegedi; Central Open - locul al II-lea pe echipe - Dora Szegedi; Winter Holidays Open (Zagreb) - sferturi de finală (a șaptea echipă din 86) - Dora Szegedi; Nordic Schools Debating Competition (Copenhaga) - locul I pe echipe - Dora Szegedi; Bratislava Schools Debating Championship - locul I pe echipe și locul al II-lea individual - Dora Szegedi.

Impresionant, nu-i așa?

Nu-i de mirare că astăzi, suntem unul dintre cele mai bune licee din București și din țară. N-o spunem noi, o spun ierarhiile Ministerului Educației.

Altfel, ce se mai poate spune despre Colegiul Național "Cantemir Vodă"? Că în continuare ore, lucrări, teze, bacalaureat, absențe, ședințe cu părinții, olimpiade, recreații, excursii, morală... De 150 de ani...

Prof. Sorana Rădulescu și Ionuț Crăciun

“UN OM ÎNTRE OAMENI” DOMNUL DIRECTOR MARIN CRĂCIUN

Colegiul Național “Cantemir-Vodă” a avut, în cei 150 de ani de existență, câțiva directori care i-au marcat evoluția și care, cu pasiune, devotament, dragoste de copii, dar și viziune și spirit inovator, au reușit să aducă această instituție de învățământ în elita liceelor românești și să fie deschizători de drumuri în educația preuniversitară din țara noastră.

Printre aceștia se numără și domnul director Marin Crăciun. Dumnealui a fost unul dintre primii directori care a înțeles rolul pe care avea să-l joace informatica în anii următori, de aceea liceul Cantemir a devenit un pol al învățământului informatic în București. Tot dumnealui a adus argumentele necesare ca, în 1996, liceul să devină Colegiul Național „Cantemir-Vodă”. Dar, mai presus de toate acestea, domnul Crăciun a fost un profesor cu har, care a rămas în sufletele elevilor săi.

Dar mai bine îi lăsăm pe ei să vorbească...

• “Domnul Director Marin Crăciun ne-a învățat, direct sau indirect, să nu renunțăm niciodată. Să luptăm pentru ceea ce ne dorim și să ne implicăm în ceea ce facem. Sub îndrumarea lui am învățat că nu trebuie să ne pierdem vocea în rândul celorlalți și că întotdeauna trebuie să ne apărăm părerile.

Severul profesor de fizică ne-a arătat că profesorii pot și să glumească. Elegant și diplomat, te făcea să intri în pământ de rușine atunci când o luai pe câmpii.

De la anunțuri în legătură cu înscrierea în diverse proiecte sau voluntariate, la organizarea de evenimente, era foarte implicat în viața liceului, mai ales în ceea ce privește echipa de baschet.”

Anne-Marie (Gheorghiu) Popa, promoția 1997

• “În toamna lui 1991, am intrat în „Cantemir” prin acțiunea unei forțe cu potențial de a produce deformare, ba chiar o ciocnire, deloc elastică, numită treapta a doua, examen rezidual de care noul regim de după decembrie '89 nu găsea curajul să se debaraseze. Noi am fost ultima generație care a avut ocazia să se confrunte cu obstacolul, deși nu se mai puneau probleme să fie cineva trimis „în producție”. Mă împiedicaser de acest hop școlar, dezorientată, în prea-galonatul liceu „Mihai Viteazul”, unde la secția mecanică, transformată într-o matematică „de umplutură”, se vede că ocupam locul altuia dotat cu mai mult talent... La baschet, în curte, și la meditații, acasă, erau singurele activități pe deplin funcționale în prețioasa instituție de învățământ, dădora de „pile”, „relații” și suplinitori de lux, care nu favoriza științific decât primele trei-patru clase din fiecare an de studiu. Pentru ceilalți, din clase întinse câteodată până la L, predarea, învățarea erau optionale, părți din butaforia planificărilor anuale, forme fără fond și fără nicio responsabilitate a cadrului didactic.

Cu destulă mefiență în propria persoană și în „valoarea învățământului nostru”, am venit să urmez etapa claselor a XI-a și a XII-a, într-un fost liceu de industrie ușoară, posesor, încă, a unor clase „la seral”. Mă împăcasem cu ideea că mare lucru nu voi face aici, că deja am căzut din spațiile celor aleși în liceele de elită ale Bucureștiului. Nu credeam prea mult nici în părerile bune ale tatălui meu, profesor de biologie în liceul „Cantemir”: era „parte interesată”, având, în sfârșit, prilejul ca după ani și ani de navetă, de așa-zisă „predare” la o școală pentru deficienți, din provincie, să își etaleze meritat vocația în fața unui altfel de public.

A trecut o săptămână, a mai trecut una, a trecut o lună... O clasă nouă, de matematică-fizică, dar cu posibilitatea unor ore de informatică; profesori noi, majoritatea titulari, unii chiar din categoria „mituri ale locului”, de care își aminteau cu simpatie și respect cantemiriștii din tată în fiu, cadre didactice care veneau la ore, își țineau cu seriozitate lecțiile, manifestau intenția de a transmite generos cunoștințe. Am descoperit o lume de bun simț educațional, comunicativă, deschisă noului care se înfiripa în societatea postcomunistă. Laboratorul de informatică nu era un spațiu interzis, dimpotrivă, cu fiecare oră primeam o invitație să ne arătăm curiozitatea, să ne apropiem de necunoscut și să încercăm să îl stăpânim prin știință. Învățarea în „Cantemir” însemna încurajarea elevului să se formeze prin școală ca să performeze, nu doar să performeze pe undeva pe deasupra studiului la ore. Organizarea eficientă, restructurarea în timp scurt a liceului de industrie ușoară într-o ambițioasă instituție cu toate calitățile unui colegiu se datorau în mare măsură directorului, domnul Marin Crăciun, sprijinit de rafinamentul cultural imprimat de excelenta profesoară de limbă franceză, doamna Rodica Șerbănescu.

Pe domnul Crăciun l-am cunoscut mai întâi la orele de fizică. Disciplina pe care o preda fusese pentru mine, în școala generală, o mare așteptare, eșuată însă ulterior în fișe inutile, formule livrate de-a gata, probleme la tablă dubios de neexplicate într-un domeniu care, totuși, urmărește să dea explicații asupra unor fenomene raționalizabile. Nu pot să spun că mă mai interesa în vreun fel fizica, tatonam alte căi, din sfera științelor umaniste, pentru viitor. Dar aveam de parcurs încă doi ani de matematică și de fizică, inclusiv teze trimestriale la cele două materii. Nu era de glumit, prin urmare.

Spre deosebire de alți profesori de fizică, fixați în pretenții fără să fi contribuit cu mai nimic la justificarea lor, domnul Crăciun mi-a dat șansa de a înțelege, tratând cu un amestec de umor și seriozitate momentele când curentul electric, de exemplu, începea să circule prin rețele numai de mine știute.

Aveam să îl cunosc mai bine pe domnul Crăciun în calitate de director (las altora plăcerea de a fi manageri!). Probabil că după Șuteu, Marin Crăciun a fost persoana providențială ca să construiască un viitor de marcă liceului. Desigur că avem cu toții intuiții, dar nu toți sunt directori și nu toți, chiar dacă sunt directori, intuiesc potențialul valoric și, în mod neegoist, îl și pun la treabă spre binele comun. Domnul Crăciun a acordat încredere unor profesori care, prin acțiunile, inițiativele lor, au adus liceul în top 4 la nivel de Capitală. Domnul Radu Jugureanu, profesorul nostru de informatică, a fost sprijinit să dezvolte o direcție de educație în vizibilă expansiune internațională. În 1992 am primit vizita lui George Soros care ne-a donat câteva calculatoare Apple Macintosh, niște roboței pentru vremurile acelea. S-a creat centrul de informatică, apoi Academia CISCO. Ne-a vizitat și Bernard Pivot, scriitor, celebru realizator de emisiuni de televiziune pe teme legate de corectitudinea exprimării. S-au realizat schimburi interliceale, în parteneriat cu Liceul „St. Dominique” din Neuilly-sur-Seine. Dispuneam de cele mai noi editări lexicografice Larousse, Hachette, Robert. Aveam trupă de teatru, se organizau profesionist, prin entuziasmul domnului Dan Muger Rusiecki, serate culturale. „Canthemirul” a fost, cel puțin în cazul meu, un loc în care nu doar am învățat, ci m-am și bucurat învățând, indiferent dacă disciplina respectivă îmi plăcea sau nu. Dacă au fost conflicte, ele s-au rezolvat directoral fără a simți nicio clipă răutate, furie sau ură, cu nervii la vedere, ci risipite până la urmă în ironii și glume. De aceea, ori de câte ori trec prin fața liceului nu încetez să îl admir, să mi-l simt aproape, ca pe un loc de suflut, nu departe, ca pe un loc de memorie. Și parcă așa, din când în când, mi-ar plăcea să aud că la întrebarea pusă de un coleg curios „cu cine ați votat?” mai sosește răspunsul domnului director Crăciun (zâmbind): „cu AS-ul!”

Cristina Balinte, clasa a XII-a A, promoția 1993

• “Mi-a plăcut fizica de când mă știu, poate mai mult decât orice altă materie de la liceu. Într-un context în care citeam multă literatură SF, găseam că fizica alina neliniștea și curiozitatea privirii mele către stele. Am avut și noroc de profesori remarcabili, iar faptul că azi sunt economist și nu fizician, îl resimt ca pe o enormă datorie neplatită față de ei. Adolescența mea s-a derulat sub privirile a doi fizicieni: domnul profesor Radu Octavian - omul căruia îi datorez dragostea pentru mecanică și termodinamică și domnul profesor Marin Crăciun - omul care m-a făcut să înțeleg natural, fără efort, fizica atomică.

De domnul Crăciun mă leagă în particular două amintiri: una în postura lui de profesor de fizică și alta din cea de director al liceului.

Ca profesor, domnul Crăciun predă într-un mod foarte structurat și logic. Experimentele ce le făceam împreună cu el duceau natural la formule, iar formulele curgeau clar și fără efort una dintr-alta. Am învățat fizica atomică cu aceeași ușurință cu care am învățat și trigonometria. Nu era nevoie să tocești ca papagalul nimic, era suficient să ai curiozitatea să urmărești evoluția în timp a științei. Și aici domnul Crăciun avea un dar anume, cel de a te face să vezi lucruri abstracte cu ochii minții, de a-ți stârni curiozitatea, de a te face să îți pui întrebări legate de univers. Îmi aduc aminte ca azi cum zicea că omul a încercat diverse explicații de-a lungul timpului cu privire la modul ciudat în care gravitația sau undele electromagnetice se propagau în univers, de la teoria eterului și până la caracterul dual de particulă și undă al luminii (fotonului).

Modul acesta de predare mi-a deschis încă de pe atunci mintea spre abordarea științifică, prin contrast cu un anumit dogmatism care plutea în școala românească în acele vremuri. O teorie științifică apare într-un context istoric. Ea explică, la nivelul vremurilor ei, un anumit fenomen. Pe măsură ce omenirea acumulează noi cunoștințe, explicația oferită de teoria respectivă devine incompletă sau nesatisfăcătoare și așa se deschide drumul spre o nouă teorie. Nimic nu mi se pare că ucide mai ușor curiozitatea unui elev decât “E așa, pentru că așa a zis Einstein”. Sau Călinescu. Sau Joseph Stiglitz. Asta în contrast cu: “E așa pentru că în acest moment avem cinci teorii care explică fenomenul și această teorie are cele mai puține găuri, cel puțin până acum.” La ani distanță, păstrez sinteza acestei rigori științifice, în meseria mea. Cum am zice noi, managerii de proiect - “assumption is the mother of all fuckups.”

Domnul Crăciun nu mi se părea un profesor foarte charismatic. Mi-l aduc aminte serios, riguros, uneori ușor persiflant (se vedea că nu înghițea prostia și lenea), însă când pune mâna pe cretă și începea să acopere tabla, devenea pasionat, vorbea cam cum vorbește un părinte cu și despre copilul lui. Nouă, băieților, ni se adresa în glumă cu “spuneți, domnu' inginer.”

Avea o Dacie vișinie pe care o parca în fața liceului. Făceam fizica în laboratorul dedicat, care era la etaj. Stăteam pe rândul de la geam și, într-o zi, în timp ce predă, am căzut în visare și ma zgâiam pe geam la niște fete care treceau strada. Am tresărit când l-am auzit apelându-mă răspicat, cu un abia schițat zâmbet ironic: “e ceva interesant pe geam, domnu' inginer?”. Mi-am întors temător capul spre el, gândind că era iminent să mă scoată la tablă ca să mă pedepsească. În loc de asta, i-am văzut privirea caldă și umbra de zâmbet pe care încerca cu greu să și le ascundă. Așa că am spus nonșalant: “ah, mă uitam că sunt niște băieți care zgărie o mașină vișinie, în fața liceului”. S-a repezit la geam și - când a realizat gluma - m-a amenințat râzând cu tot sufletul și în chichotelile întregii clase, că îmi dă 3. Nu mi-a dat, dar m-a pus să fac un referat la Teoria relativității și să îl prezint la o “sesiune de comunicări”.

Pe la sfârșitul clasei a 11-a am făcut grevă. Da, în revoluționarii ani '90, grevele elevilor erau la modă. Ieșise toată clasa în curte, pe terenul de sport, și făceam grevă cu două revendicări:

1. nu voiam uniformă, nu voiam să ne tundem (băieții purtau plete la vremea aia) și, în general, nu voiam regulament. Libertate! Anarhie!!! Rock forever!

2. voiam profesor de mate. Știu, o să ziceți că sună ciudat și că eram niște točilari. Adevărul e însă că ne apucase frica de bac. Materia era grea și, la vremea aceea, ne-o predă cineva care ieșise de multă vreme la pensie. Omul era obosit și nu mai făcea față, însă liceul nu avea pe cine să angajeze, că profii de mate buni nu creșteau pe toate drumurile.

Deci imaginea era așa: curtea liceului, 20 de băieți și fete râzând și strigând: “Grevă!!!!”, “Vrem prof de mate!!!”, “Nu mai vrem soluții provizorii!!!”, “Nu ne tuundeem!!!!”, “Fără uniformă!!!” etc.

ținut magic unde se schimbau săruturi frugale sau se palmau mucuri de țigară - mereu cu ochii în patru să nu apară profii, cu olimpiadele de informatică, cu covrigăria de pe strada Eminescu, cu toate micile și marile chestii intangibile care au definit și continuă - într-o formă sau alta - să definească spiritul și atmosfera "cantemiristă".

În 1993 am ales să dau bacul la fizică și mi-au picat două subiecte: Principiul al II-lea al Termodinamicii și Experimentul lui Rutherford/Postulatele lui Bohr. Am fost așa de bun că nici până în ziua de azi nu înțeleg de ce comisia de la bac mi-a dat 9 și nu 10, dar asta e altă discuție, pentru când voi deveni puțin mai modest. Au trecut 25 de ani de atunci. Domnul Crăciun a ieșit la pensie și apoi s-a stins. Au apărut noi generații de profesori și elevi. Viața mi-a deschis drumuri și orizonturi noi, am îmbătrânit și eu, la rândul meu. Însă îi port o amintire frumoasă și recunoștința că m-a făcut să iubesc fizica și să continui să mă uit spre cer."

Răzvan Ghițescu, promoția 1993

• "Imi amintesc cu mare drag de cea mai frumoasă perioadă a vieții - anii de liceu. Uneori nu e greu pentru că noi, colegii din a XII-a A, ne vedem destul de des, inclusiv cu dirigu', Dom' Profesor Radu Jugureanu, dar și cu aceia dintre noi care sunt plecați peste mări și țări. Am fost o clasă foarte unită, cu prietenii care durează peste decenii și care nu țin cont de distanțe fizice. Generația noastră a avut un noroc enorm: a crescut precum Făt-Frumos, odată cu liceul. O mână de oameni, de profesori absolut excepționali, de o umanitate ieșită din comun, au avut o viziune, iar, sub conducerea regretatului Profesor Marin Crăciun, au reușit să realizeze un mare salt în timp aducând liceul de la o școală ponosită cu profil industrial la unul dintre cele mai redutabile licee cu profil de matematică-informatică, primul liceu conectat la Internet din București și din țară. Noi am avut oportunitatea să fim parte a acestei transformări uriașe, lucru care ne-a făcut să ajungem oamenii care suntem azi. Am o deosebită recunoștință pentru domnul profesor Marin Crăciun, domnul profesor Radu Jugureanu și toți ceilalți care, imediat după revoluție, ne-au arătat încotro trebuie să mergem cu adevărat."

Mihai Moghior, promoția 1994

• "Prima oară nu se uită niciodată!

Era undeva prin adolescență - ce vremuri! - iar lucrurile la care v-a fugit gândul sunt și ele presărate în această perioadă, însă nu am să vă povestesc despre ele, de data asta, ci despre... o mașină.

Mă bucur că am reușit să aduc pe fața voastră un zâmbet, dar cei care mă cunosc știu că, pentru mine, acest capitol nu este deloc mai prejos decât cel la care v-ați gândit când ați citit titlul acestei povestioare.

Era o vară toridă, cum poate numai prin amintirile copilăriei mai găsești, și eram într-un loc feeric, numai bun de adunat amintiri de neuitat - Cheile Dâmbovicioarei.

Anul era 1992, pe vremea când asfaltul sau betonul nu furaseră din magia acelor drumuri de printre stânci, râuri și păduri. Poate că deja vă imaginați o mașină de rallye lăsând praf în timp ce trece în trombă prin șicanele drumului, plutind pe macadam către Peștera Dâmbovicioarei sau Brustureț. Vreau să vă spun că pe vremea aceea treceau prin Dâmbovicioara poate cinci mașini într-o zi, dintre care trei ARO, care erau ale celor mai pricopsiți de prin sat, unde se și opreau.

Ei bine, în cazul meu, nu era o mașină de curse și nici un ARO, era o Dacia 1310 berlină, de culoare vișiniu închis. Era nou nouță, iar soarele care trecea prin geamurile ei reușea să amplifice și mai mult acel miros de nou. Cunoscătorii știu despre ce vorbesc.

Formele îi erau analizate din toate unghiurile, vă asigur. Știam fiecare detaliu și îl știu și acum. Îmi imaginam de atâtea ori cum ar fi fost să fim doar noi doi și drumul. Până când, la un moment dat, mi-am luat inima-n dinți și am întrebat: Mă lăsați să fac un drum scurt până la Peșteră? După un timp, care pentru mine a fost perceput ca o eternitate, deși nu au fost mai mult de cinci secunde, spre surprinderea și bucuria mea, nu am primit niciun răspuns, însă am zărit cele două chei ale mașinii întinse către mine.

Deodată pulsul a luat-o razna, căldura nu a ajutat deloc și transpirația își făcu prezența imediat. Nu am stat mult pe gânduri și am înșfăcat imediat cheile, alergând cât am putut de ușor către mașină, ca să nu-mi trădez nerăbdarea, pe care, oricum, toată lumea o remarcase.

În sfârșit, eram doar noi: mirosul de plastic nou mă înconjura, pornesc motorul... toarce. Găsesc ușor prima treaptă a cutiei de viteze, ușor rigidă, fiind încă în rodaj și demarez ușor din fața casei, sub privirile ce ne urmăreau, mai mult ca sigur. După doua-trei curbe, știam că suntem doar noi: opresc puțin pe dreapta și deschid de tot geamul, trag o gură de aer și pornesc din nou. Îmi este greu să vă împărtășesc emoția celui drum, însă vă pot spune că eram fericit.

Nu am stat mult, ca să nu se îngrijoreze părinții și prietenii prezenți, însă acele zece minute nu am să le uit niciodată. A fost prima dată când am condus o mașină singur, pe un drum public. M-am grăbit să ajung înapoi, să o înapoiez teafară. Am parcat-o ușor la locul ei. Nu se știe niciodată, poate mai facem o tură, gândeam eu.

I-am înapoiat cheile și i-am mulțumit. Era mașina Domnului Director Crăciun, care mi-a șlefuit caracterul prin încrederea, copleșitoare uneori, pe care mi-a arătat-o nu doar în această situație. Pentru asta, și nu numai, îi rămân pentru totdeauna recunoscător. Am învățat multe de la dânsul, iar generozitatea și bunătatea au fost primele pe listă.

Totodată, Domnul Director Crăciun a reușit ceva ce puține cadre didactice reușesc să obțină: să fie foarte iubit de toți elevii și, în egală măsură, foarte respectat. Nu prin frică sau teama de a avea nota scăzută la purtare, ci într-un mod foarte natural prin care ai fi intrat mai degrabă în pământ decât să ajungi la urechile dânsului ceva rău despre tine"

Mihnea Popescu

Elevi de ieri...

Florin-Silviu Ursulescu

Absolvent cantemirist al promoției 1963, Florin-Silviu Ursulescu nu poate fi descris într-o singură dimensiune. Om de radio, publicist, animator, organizator de festivaluri și, în primul rând, pasionat de muzică (pop, folk, rock și nu numai), în jurul căreia și-a concentrat aproape întreaga activitate. În 1994 a fost distins cu Premiul revistei Melos pentru activitate publicistică muzicală, iar în 2000 cu Premiul Fundației "Om bun" (pentru sprijinirea mișcării folk românești). De asemenea, în 2008 Uniunea Ziariștilor Profesioniști i-a acordat Ordinul aniversar clasa I aur.

Puteți descrie în câteva cuvinte atmosfera din liceu?

F.S.U.: Disciplină (uniformă la fete și băieți, matricolă), "carte" serioasă, prietenie, baschet.

Aveați sentimentul de apartenență la un grup select?

F.S.U.: Da, când ziceai de Cantemir erai privit cu respect.

Printre profesori ați găsit modele? Dacă da, cum credeți că v-au influențat?

F.S.U.: Da, profesorul de mate – Roșu și cel de baschet – Klosovschi. Să îmbin seriozitatea în tot ce fac cu umorul.

Era parcul Ioanid "loc de refugiu" pentru Cantemiriști, la fel cum este acum?

F.S.U.: Era, dar mai era și parcul cu statuia lui Tudor Vladimirescu (lângă stația de salvare) și cofetăriile, care azi au cam dispărut (Casata etc.)

În ce măsură v-a determinat perioada de liceu alegerea profesiei?

F.S.U.: Decisiv, noi, cei cu premii la olimpiadele de matematică – fizică, nu

concepeam decât facultăți de top, cu profil real.

Considerați că existau anumite tradiții care ar fi trebuit păstrate?

F.S.U.: Da – revista școlii, corul, echipele de baschet, serbările de sfârșit de an cu cor, recitări, teatru pe scenă în curte.

Care este primul cuvânt care vă vine în minte când vă gândiți la ultimul an de liceu?

F.S.U.: Colegii (de care mă leagă și acum prietenia)

Ați putea face o comparație între liceenii de atunci și cei de acum? Din orice punct de vedere: ca mentalitate, comportament, preferințe muzicale...

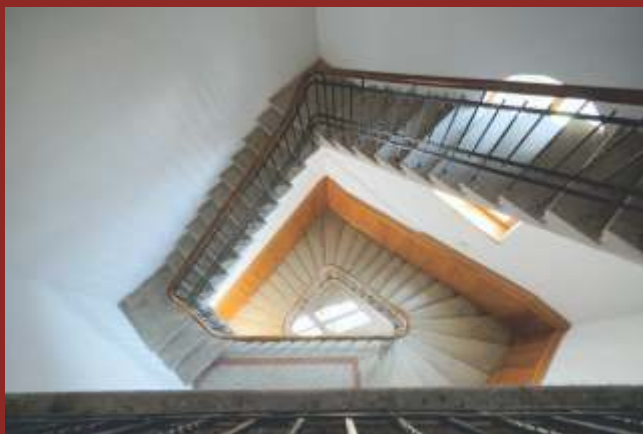
F.S.U.: După jumătate de veac schimbările

sunt uriașe. Disciplina s-a înmuiat rău de tot, respectul față de profesori a scăzut, nu mai există uniforme (care există și în străinătate), preferința pentru muzica de calitate a fost înlocuită cu preferința pentru muzica facilă, mentalitatea a trecut de la "vreau să fac ceva solid în viață" la "să reușesc oricum". Dar există și o lărgire a orizontului de gândire a elevilor pe care în acei ani sumbri noi nu o puteam avea – sunt mai dezinvolti, mai curajoși. Din păcate această șansă uriașă nu este utilizată de prea mulți.

Cât de mult s-au schimbat preferințele dumneavoastră din liceu până acum?

F.S.U.: Foarte puțin. Ideile, preferințele, educația, mentalitatea mi s-au cristalizat atunci.

Interviu realizat de Daniela Șerbu, clasa a XII-a

Familia Mănoiu

Sunt profesori care și-au desfășurat aproape întreaga activitate pedagogică la Cantemir, ba unii, ca Eftene (desen) sau Giurgiuca (română) și-au „dat” și copiii la același liceu. Dar aceste exemple de continuitate pălesc în umbra istoriei celor doi Mănoiu.

Ioan Mănoiu a fost secretarul „legendar” al școlii, 38 de generații de cantemiriști l-au cunoscut și apreciat. Cu ajutorul doamnei Viorica Mănoiu am reconstituit o scurtă biografie.

Ioan Mănoiu s-a născut în 1910, pe 20 iunie, la Hârșova, un tâgușor pescăresc pe malul

Dunării, aproape de trecerea ei spre Mare. Este cel mai mare dintre cei patru fii ai familiei Mănoiu, pe care războiul îi va lăsa orfani la o vârstă fragedă. Cei patru puști sunt luați de mătușa lor din partea tatălui, care îi va susține material și se va ocupa de educația lor. Astfel, Ioan Mănoiu este elev la liceul Mircea cel Bătrân din Constanța, dar își termină studiile liceale la Tighina, iar diploma de bacalaureat, o primește în urma examenului dat în orașul Cetatea Albă. În plină tinerețe, ia calea Bucureștilor, dornic să studieze chimia, dar studiile sunt mereu întrerupte din motive materiale. Din aceleași motive caută să lucreze și, atras de școală și de copii, se angajează ca pedagog, apoi meditant, iar în câțiva ani devine ajutor de secretar și, în cele din urmă, secretar principal la liceul Dimitrie Cantemir din București. Ca și în viață, este omul primei alegeri profesionale, rămânând secretar la liceul Cantemir până la pensionare, după 38 de ani de serviciu. În amintirea urmașilor va rămâne un om cu dragoste de natură, de artă, de istorie, iar pentru el cele trei localități - Hârșova, Constanța, București - rămân spații de renaștere, locuri de relaxare și refacere sufletească prin reținerile amintirilor dragi. S-a dedicat școlii din tot sufletul apropiindu-se de elevi, pe care-i vedea ca adulți în devenire, cu talente și preocupări ce trebuie cunoscute și apreciate. Unic ca tată, ca rudă, ca prieten, Ioan Mănoiu va fi mereu printre noi.

A fost secretar pe tot parcursul meu școlar, eu fiind și coleg de clasă, la A, cu fiul său, Valentin, născut în 1945, răpus în 2019 de un infarct.

Cine a fost Valentin ?

A absolvit liceul nostru de top al României, a participat cu succes la Olimpiade de matematică, era căpitanul echipei de baschet (poreclit „Bill Russell”), rebusist, pasionat de jazz, a terminat Secția de Automatică (și

calculatoare), abia înființată pe atunci, a lucrat ca cercetător la ITC (Institutul pentru tehnica de calcul). La o vârstă când alții se pensionează, și-a luat doctoratul și a devenit cadru universitar la Universitatea de Arte Plastice, într-un domeniu nou, modern, „Prelucrarea imaginilor statice (foto) și mobile (film) prin procedee digitale”. Nu știu dacă mai sunt 2-3 prin țară ca el, care să știe și calculatoare, dar și film sau foto. Cunoștea mult sport, dar excela în trei domenii în care-i bătea pe crainicii noștri TV - ciclism, rugby (familia fusese abonată la reviste franceze de sport), baschet - se trezea la 3 dimineața ca să vadă la TV meciuri de rugby și baschet din SUA și Australia. Valentin știa aproape fiecare casă mai deosebită (interbelică) din tot Bucureștiul - aici a stat generalul X, ministrul Y, avocatul Z. Dispare odată cu el un cunosător, iar acum sunt foarte puțini oameni (poate pe la Muzeul Orașului București) care să mai știe lucrurile acestea.

Pescurt, enciclopedic și om de mare cultură.

Dar mai ales, odată cu Valentin, dispare ultimul om care cunoștea perfect istoria liceului Cantemir din ultimii 80-90 de ani (multe le știa de la tatăl său). Ce profesori au fost, unde au locuit, ce elevi de seamă au fost, unde locuiau (și nu numai „importantii”, ci toți colegii), ce generații s-au perindat, directori, programe școlare, meciuri, schimbări. Acum, după 150 de ani de Cantemir, un „arhivist” ca el ne-ar fi fost de mare ajutor.

Odată cu dispariția celor doi Mănoiu, dispare o parte din noi, toți cantemiriștii.

Florin -Silviu Ursulescu
(zis Sache în echipa de baschet)

INTERVIU

COL. R. VIOREL CIOBANU Secretar General Al Asociației Europene "DIMITRIE CANTEMIR"

Ce reprezintă Asociația Europeană "Dimitrie Cantemir", care este scopul ei?

V. C.: Asociația Europeană "Dimitrie Cantemir" reprezintă asocierea liber consimțită a persoanelor care au urmat o școală ce-l are ca patron spiritual pe marele cărturar, incluzându-i și pe iubitorii de Cantemir și implicit pe cei care promovează valorile culturale și științifice ale neamului.

Scopul Asociației este acela de a contribui la detectarea și valorizarea esențelor celui mai cultivat principiu din ultima mie de ani, prin promovarea operei și memoriei marelui savant enciclopedist român Dimitrie Cantemir, de a stimula și de a întreține interesul pentru această personalitate excepțională a României, Europei și lumii, precum și pentru studiul relațiilor interculturale contemporane.

Asociația își propune să acționeze pentru sprijinirea unor idei generoase și promovarea unor proiecte inspirate, menite să contribuie la cunoașterea și diseminarea în România și în alte state a tezaurului de idei ce se circumscriu sintagmei «izvorul spiritual» Dimitrie Cantemir.

Care sunt cele mai importante lucruri pe care considerați că ni le transmite Cantemir, de peste veacuri?

V.C.: Personalitatea deosebită a lui Dimitrie Cantemir s-a manifestat, ca istoric al Occidentului și al Orientului, fără o delimitare, fapt ce avea să facă din el un istoric de talie universală. Dimitrie Cantemir, „prinț între filosofi și filosof între prinți”, este și patronul spiritual al Colegiului dumneavoastră, care i-a purtat numele de 150 de ani încoace și i-l va purta cu mândrie și în timpurile ce vor veni!

Ce ne poate transmite Cantemir și astăzi? Îndemnul de a învăța și de a fi la nivelul înaintașilor, îndemnul de a ne cunoaște pe noi înșine, de a ne cunoaște și prețui istoria și oamenii de valoare ai neamului românesc; prin muncă, responsabilitate și onoare să devenim ca el - **repere cu valoare universală ale culturii și ale civilizației românești și**

europene; să fim apărători de spirit și neam, să avem conștiință și rezistență identitară.

La ceas aniversar (celebrarea Centenarului Marii Uniri) Asociația Europeană „Dimitrie Cantemir” a publicat o lucrare colectivă numită „Dimitrie Cantemir și conștiința unității românilor”. Cine a venit cu propunerea realizării unui astfel de material?

V.C.: Eu am fost inițiatorul acestui volum, legat de împlinirea în 2018 a 100 de ani de la Marea Unire. Astfel, în colaborare cu Editura "Universul Academic" și cu 32 de autori, am pus la dispoziția cititorilor, cu ocazia Centenarului Marii Uniri, volumul al cărui nume complet este **"DIMITRIE CANTEMIR ȘI CONȘTIINȚA UNITĂȚII ROMÂNILOR. STUDII ȘI ARTICOLE DEDICATE CENTENARULUI MARII UNIRI"**. Cu o întindere de 400 de pagini și o grafică de excepție, acesta cuprinde 35 de studii și articole semnate de 32 de autori. În ansamblu, volumul surprinde nu numai fațetele multiple ale personalității marelui cărturar, într-o nouă viziune exhaustivă, ci și ideea de forță a conștiinței și a necesității unității românești.

Cui se adresează această lucrare?

V. C.: Al doilea dintr-o serie, care constituie un obiectiv central al Asociației Europene "Dimitrie Cantemir", actualul volum constituie pentru Asociație o datorie de onoare în a-l pune la dispoziția cercetătorilor, a tinerilor și a copiilor, a pasionaților de cultură și istorie din țară și străinătate.

Ce sfat ați da tinerilor cantemiriști?

V. C.: Aș da următoarele sfaturi:

- Pentru cei care optați să plecați, totuși, pe alte meleaguri, pentru un trai mai bun, nu uitați să vă întoarceți în acest colț de rai – România, și să contribuiți la ridicarea acesteia

țări, așa cum veți fi văzut dumneavoastră prin alte părți ale lumii!

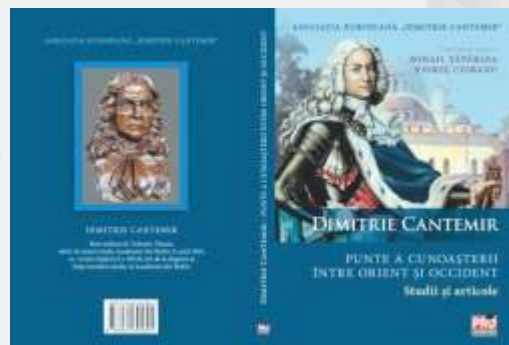
- Faceți lobby Țării dumneavoastră și aduceți modelele de dezvoltare economică și socială pe care le veți fi văzut prin alte părți!
- Peste tot și oriunde vă veți duce și de unde veți veni, vă rog să fiți oamenii virtuții, ai răbdării, ai îndurării, ai cumpătății, ai îndărjirii, ai iubirii iertătoare și ai jertfei folositoare!
- Să știți să generați mugurii personalității la cei cu care socializați și la cei cu care veți conviețui!
- Sculptați zborul dumneavoastră în viață și în domeniul de specialitate pe care v-ați ales!
- Stabiliți-vă ținta care să vă înverșuneze!
- Spargeți tiparele în domeniile de vârf, în știință și tehnologie, trageți sevă din experiențele și învățămintele antecesorilor și fiți întotdeauna demni urmași ai înaintașilor noștri, valoroși ingineri, informaticieni, economiști, cercetători și oameni de știință!
- În instituția cantemiriană în care vă formați și educați, să nu considerați că sunteți cu nimic mai prejos decât tinerii ce învață în școlile aflate în topul clasamentului mondial!
- Tineți cont de îndemnul Mareșalului Ion Antonescu: "Fii om, fii drept și recunoaște că, pe deasupra ambițiilor, a intrigilor și a urilor, este **Patria, este veșnicia neamului**, și că acolo trebuie să ne întâlnim totdeauna, chiar dacă nu ne înțelegem de fiecare dată".

Condiția cosmică de fii ai lui Dumnezeu, aristocrați ai universului, chemați să trăim veșnic, rezonază fericit cu convingerea că, înainte de a fi creștini prin botez, suntem români prin naștere.

Acest crez este invincibil.

Vă invit să-l împărțiți!

Interviu realizat de
prof. Elena Ioniță și Maria Zamfir

La aniversare...

29 octombrie 2018

Dimineața....

Un secol și jumătate a trecut într-o clipă...

Un secol și jumătate în care s-au perindat generații de elevi și colective de profesori, în care clădirea liceului a fost construită, bombardată, reconstruită, reabilitată, în care au fost momente de mare tristețe (mai ales în timpul celor două războaie mondiale), de greutate, decepții... dar și momente de multă bucurie și mândrie, un secol și jumătate în care s-a muncit mult, dar cu rezultate pe măsură, în care a fost și distracție, au fost și excursii, adică viață de adolescent.

Iată că a venit și ziua celei de a 150-a aniversări a bătrânului nostru liceu, zi pentru care ne-am pregătit intens, uneori cu stângăcie, dar întotdeauna cu mult entuziasm.

Profesori, elevi, părinți, absolvenți din toate generațiile, sponsori și-au dat mâna și au contribuit, fiecare după puterile sale, ca această zi să fie una memorabilă.

Cu emoție, am deschis festivitățile în dimineața de 29 octombrie 2018.

Prima parte a zilei a aparținut elevilor nostri. O zi-liant între generații și timpuri, "Ziua Porților Deschise" pentru toți "Cantemiriștii" de ieri, de azi, de mâine...

Copiii au pregătit un program special, viu și colorat.

Clasa a VIII-a a recreat atmosfera de la Curtea Domnească a lui Cantemir, invitând musafirii la un "Ospăț boieresc", cu bucate alese, cu muzică bună și o atmosferă de petrecere. Toată lumea a fost încântată de costumațiile elevilor, de "domnii" și "domnițele" de altădată, a făcut poze și s-a bucurat de masa îmbelșugată.

Clasele a cincea și a șasea au pregătit o expoziție de cărți create de elevi, având ca teme mari personalități ale istoriei și ale umanității. Copiii s-au costumat în personajul principal al cărții și le-au povestit vizitatorilor despre eroul lor.

În acest timp, în curtea liceului, foste și actuala echipă de baschet, încurajate de fani și de majorete, desfășurau o luptă pentru a stabili supremația în acest sport, iar pe scările

Colegiului cânta cu patos formația de pop-rock a elevilor.

Cei ce ne-au vizitat în acea zi nu știau ce să facă mai întâi: să se uite la expoziția de carte veche și de fotografii cu foști elevi și profesori ai Colegiului din holul central, la cărțile vechi, revistele și monografiile liceului expuse în fața amfiteatrului, la expoziția de fotografie, să participe la prezentările științifice, dezbaterile academice, târgurile de carte sau să se amuze la piesa de teatru a celor de la clasa a IX-a. Dimineața s-a încheiat, emoționant, cu dezvelirea unei plăci care atestă cei 150 de ani ai iubitului nostru liceu, placă ce s-a alăturat celor deja existente, ce marchează 100 și 125 de ani de existență ai Cantemirului...

Atmosferă de sărbătoare

Cantemir, între domni și domnițe - clasa a 8-a

Expoziție de carte - clasa a 5-a

CANTEMIRUL ASTAZI

În atmosfera de la curtea domnească

Un moment de teatru

Echipa elevilor de azi

Meciul dintre generații

Spectatori cantemiriști

Uniforme de altădată

Echipa elevilor de ieri

Meciul dintre generații

La aniversare...

29 octombrie 2018

Seara....

Am crezut ca emoțiile dimineții nu pot fi întrecute.. Dar ele au devenit copleșitoare seara, la Gala Festivă de la Teatrul Național București.

În acest loc, inimă a vieții culturale a orașului, am adus un omagiu tuturor profesorilor și absolvenților acestui liceu, oameni care, de-a lungul timpului, au făcut din Cantemir o emblemă a învățământului românesc. Elevii de azi au arătat predecesorilor că liceul continuă să fie un loc plin de viață, creativitate, imaginație și talent- au pregătit pentru invitați piese de teatru, muzică corală, demonstrații ale echipelor de robotică, recitaluri de dans și de pian..

Dar cel mai mult ne-am bucurat că au dorit să ne fie alături oameni de seamă ai țării noastre, care au pornit în viață de pe băncile Cantemirului și care s-au adresat cu multă căldură elevilor de astăzi ai liceului, devenind modele pentru aceștia:

Profesor Doctor Răzvan Theodorescu, istoric de artă, vicepreședinte al Academiei Române
Profesor Universitar Doctor Olivera Lupescu,

medic, dar, din păcate, între timp a plecat dintre noi, lăsând un gol în inimile tuturor.

Sir George Iacobescu, om de afaceri, directorul executiv al grupului Canary Wharf, având titlul de Cavaler primit pentru aportul său în slujba activităților caritabile.

Director Sorin Răbu, programator, director de companie IT

Profesor Doctor Gruia Bădescu, cercetător la Universitatea din Oxford

Profesor Universitar Doctor Mihai Zamfir , profesor la Facultatea de Litere, ambasador

Octavian Ursulescu, om de televiziune, jurnalist
Doctor Vlad Rădescu, actor, profesor universitar la Universitatea de Arte din Târgu-Mureș

De asemenea, au salutat Colegiul , la ceas aniversar:

Domnul profesor Grigore Petrescu, care a reprezentat pe foștii și actualii profesori ai Cantemirului, Domnul Sorin Mândruțescu, director general Oracle România, Doamna

Profesor Universitar Doctor Ecaterina Andronescu, Colonel în rezervă Viorel Ciobanu, reprezentanți ai companiei CISCO.

Apoi, la cocktail-ul în foaier, s-au depănat amintiri până târziu, în noapte...

Această zi va rămâne în istoria Colegiului pentru că, vreme de câteva ceasuri, în sala TNB au fost laolaltă personalități extraordinare ale României care au obținut performanțe spectaculoase în domeniile lor de interes, atât de diverse și care altminteri poate nu s-ar fi întâlnit sub același acoperiș, dar i-a unit dragostea și recunoștința pentru liceul unde s-au format , iar alături de ei au fost actuali elevi și profesori, care mențin vie flacăra "cantemiristă".

Sosirea invitaților - Domnul Academician Răzvan Theodorescu

Sosirea invitaților (domnii Andrei Chirilă, Camelian Chirana)

Gala Cantemir-Sosirea invitaților

Corul Colegiului Național Cantemir Vodă

Doamna Ecaterina Andronescu, domnul Mihai Alexandru, familia Racoveanu și alți invitați

Domnul Mihai Alexandru, directorul Colegiului Național Cantemir Vodă

Octavian Ursulescu și Vlad Rădescu - reîntâlnire peste ani

Moment artistic

Domnul Academician Theodorescu oferă un interviu în cadrul Galei

Bursa Motiu, acordată elevei Ilie Gabriela

Colegiul Cantemir premiat de Ministerul Educației Naționale

Alocuțiune Acad. Răzvan Theodorescu

Invitați - profesori și absolvenți din mai multe generații

Alocuțiune Prof. Univ. Dr. Olivera Lupescu

Doamna ministru Ecaterina Andronescu
alături de direcțiunea liceului

Moment muzical

Alocuțiune Prof. Univ. Dr. Mihai Zamfir

Foști profesori și elevi ai anilor 90

Alocuțiune Sir George Iacobescu

Prof. Grigore Petrescu

Piesa de teatru

Echipa de roboți a Colegiului Național Cantemir Vodă

Moment de dans

Sorin Răbu - CISCO

Sorin Măndruțescu - Director General Oracle Romania

Colonel Viorel Ciobanu

Gruia Bădescu

Corul Colegiului Național Cantemir Vodă

Premierea foștilor profesori

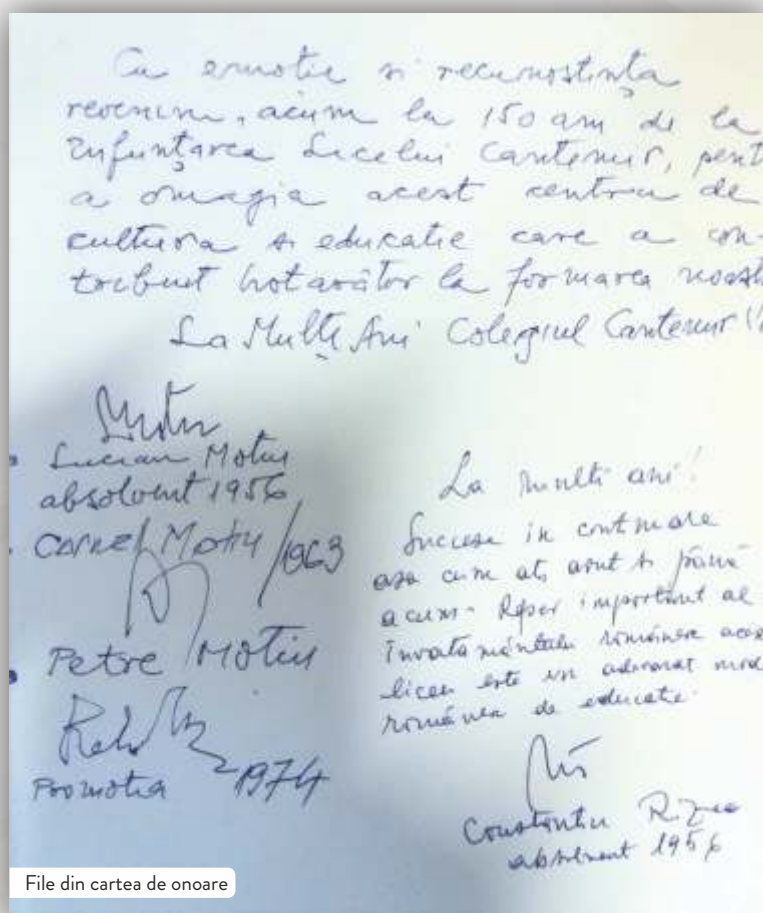
Reîntâlnire cantemiristă

Reîntâlnire profesori și elevi

Elevi și foști profesori

File din cartea de onoare

Corul Colegiului Național “Cantemir-Vodă”

Corul școlii noastre a luat ființă acum cinci ani. Elevii veneau “în recunoaștere”, timiditatea intrând odată cu ei pe ușa amfiteatrului... Acolo însă îi aștepta profa, să le împărtășească din frumusețea muzicii corale. La început erau puțini, apoi mai mulți și mai mulți...

Au venit și satisfacțiile: premii, aplauze... Și dincolo de acestea, plăcerea de a cânta, de a simți frumusețea și complexitatea partiturii corale. De a o înțelege și reinterpreta cât mai bine.

Dar pentru a obține toate acestea se muncește mult. Inclusiv la repetițiile de duminică. În fiecare duminică, în afară de vacanțe, de aproape doi ani.

După cum spun elevii, la cor suntem o mare familie în care-i primim pe Sabin Drăgoi, Dimitri Bortnianski, Mozart... A! Să nu uităm de colinde! În fiecare an le împărtășim cu drag celor din jurul nostru. Ceea ce nu se vede este munca depusă necondiționat. Pasiunea pentru muzica de calitate este caracteristica de bază a corului nostru. Restul? Citiți printre rânduri!

Palmaresul și activitatea corului Colegiului:

- Locul III, II, I la Festivalul de colinde “O, ce veste minunată!”
- Recitaluri cu piese corale românești la Palatul Parlamentului în 2018, 2019
- Participarea la Gala prilejuită de a 150-a aniversare a Colegiului, Gală care a avut loc la Teatrul Național București
- Participarea la spectacolul “Centenar” organizat la Colegiul Național “Mihai Viteazul”
- Diploma de merit la Ziua Internațională a Francofoniei
- Susținerea unui program coral la Radiodifuziunea Română

Corul Colegiului este condus de doamna profesoară Mihaela Elena Șerban.

CAMPUSUL ȘCOLAR “CANTEMIR-VODĂ”

Într-o societate bazată pe CUNOAȘTERE - **informatică, tehnologică și cultural intensivă** - se impune o nouă abordare a educației pentru viitor fundamentată pe CREAȚIE și INOVAȚIE.

De aceea, conducerea Colegiului Național “Cantemir-Vodă”, susținută de cadrele didactice, părinții și elevii liceului, a demarat proiectul de realizare a unui campus școlar. Astfel, a inițiat o serie de demersuri către comunitatea locală pentru achiziționarea clădirilor și a terenurilor puse în vânzare și care se află în imediata vecinătate a școlii. Primăria Sectorului 2 a răspuns favorabil propunerilor și a emis deja hotărârea de proiect a Consiliului Local pentru realizarea campusului. S-a constituit comisia care să negocieze cumpărarea clădirilor și a terenurilor.

Am fost onorați de vizita domnului primar Toader Mihai Mugur și a domnului viceprimar Popescu Cristian Dan, care au analizat la fața locului necesitatea și oportunitatea realizării unui astfel de campus foarte important pentru o școală modernă, specifică secolului al XXI-lea.

Campusul nostru va avea ca **element definitoriu** crearea condițiilor pentru a putea oferi elevilor o educație **extinsă, transdisciplinară și digitalizată**, presupunând o învățare adaptivă cu inteligența artificială.

Acțiunea practică va consta în:

- Laboratoare și ateliere de exercițiu și creație, cum ar fi:

- Pregătire și formare IT & C;
- club de robotică și de drone;
- club de debate;
- teatru, muzică și arte vizuale;
- stil de viață sănătos – alimentație, mișcare, dezvoltare personală.

- Programe de tipul “școala după școală”:

- pregătire remedială;
- pregătire de performanță – concursuri și olimpiade;
- pregătire pentru carieră și viață.

- Învățarea într-un singur schimb care corespunde cel mai bine curbei de efort intelectual al elevului:

- se asigură optimizarea procesului de predare-învățare-evaluare care conduce către performanță

Campusul astfel conceput va deveni un adevărat **Centru de Inovare și Transfer Tehnologic** cu reverberație locală, națională și europeană.

*Director,
A. V. Mihai*

PĂRERI ELEVI...

“Cum vedeți școala? Cum ați vrea să arate școala în viitor?”

• “Aș vrea să putem participa la activități inter-licee. De exemplu, Cantemirul să facă cu Școala Centrală un photo hunting sau o revistă comună, să avem activități sportive între licee, meciuri de fotbal cum a fost <<Cupa Curată>>, să sponsorizăm arta între licee, cursuri de teatru sau cinematografie. Oarecum să ne unim și să facem schimburi de experiență între licee, pentru că fiecare școală este altfel și astfel putem să neschimbăm în bine.”-A.A.,clasa a IX-a.

• “Mi-ar plăcea ca școala să promoveze mai multe activități extrașcolare, pentru că relaxarea și găsirea pasiunilor este foarte importantă în perioada aceasta a vieții noastre.”-A.H.,clasa a XI-a.

• “În opinia mea, școala este locul în care noi ne formăm cel mai mult ca indivizi, în care ne dezvoltăm și câpătăm anumite caracteristici definitorii. Cred că școala ar trebui să se ocupe mai mult de modul în care elevii se dezvoltă,rolul profesorilor nu este doar de a ne înzestra cu cunoștințe noi, ci și acela de a ne forma ca oameni.”- T.A.,clasa a X-a.

• “Primul pas este acela de a încerca metode mai interactive, de la proiecte până la studii de caz.”- P.I,clasa a XI-a.

• “Cred că ar trebui ca elevii să se respecte mai mult între ei. Dacă nu poți să îți faci un prieten în etapele de început, cum ar fi clasele a V-a sau a IX-a, este foarte greu după aceea să mai intri într-un grup. Oamenii, în general, se subestimează destul de tare, toți vor să facă parte din acea gașcă <<cool>> pe care orice liceu o are.”- D.S.,clasa a XI-a.

• “Școala românească are destul de multe probleme: de la structură și materie până la modalitățile de predare. Cu toate acestea, au început să-și facă simțită prezența schimbări de abordare: prezentări Power Point și exerciții folosind table interactive sunt doar câteva dintre metodele adesea utilizate de profesori. Ce mi-ar plăcea să văd în viitor (și sper ca aceste lucruri să se întâmple în viitorul apropiat) este un sistem bazat mai degrabă pe practică, nu doar pe teorie. Astfel, elevii vor putea asimila anumite informații într-un mod mult mai interactiv, mai pe înțelesul lor, dar, totodată această măsură ar putea afecta comportamentul lor la nivel de muncă în echipă, documentare sau chiar aspecte ale societății pe care nu le-au sesizat până în acest moment. Cu pași mărunți, visez ca țara noastră să aibă un sistem educațional cel puțin la fel de bun

ca acela din țările nordice.”- Bianca Tătulescu,clasa a XI-a.

• “M-am uitat la foarte multe seriale americane și mereu am fost fascinată de modul în care arătau liceele, așa că m-am interesat cum funcționează exact sistemul lor. Copiii își pot alege cursurile pe care vor să le frecventeze, ceea ce e super. Mi-ar plăcea ca această măsură să fie aplicată și la noi, pentru a ne putea axa pe materiile importante pentru viitorul nostru.”- I.T.,clasa a XI-a.

• “Sper să arate mai <<altfel>>, în sensul că mi-ar plăcea să se schimbe sistemul acesta clasic de acum, de la layout până la materialele utilizate pentru predare (cărți, caiete etc.), să ne digitalizăm full. Ce aș vrea să schimb la momentul ăsta? Păi... cred că ar trebui să schimbăm în primul rând mentalitatea.”- A.B.,clasa a XI-a.

- *“Mi-ar plăcea să construim o societate bazată nu doar pe învățământul formal, ci și pe pasiuni și activități relevante pentru noi.”- A.D., clasa a XI-a.*
- *“Eu aș schimba un pic laboratoarele și aș face orarele, astfel încât fiecare clasă, la fiecare oră de chimie, fizică, biologie sau informatică să meargă în laborator. Eu cred că, mergând în laborator, noi am înțelege mult mai bine lecțiile și am pleca cu mult mai multe cunoștințe de la ore.”- S.C., clasa a IX-a.*
- *“În viitor, cred și sper ca liceele de la noi din țară să fie mult mai mari, cu mai multe clase și mai multe laboratoare, pentru a face mai multe experimente și activități practice, cu săli de sport noi. Totodată, sper ca elevii să vină cu drag la școală ca să afle lucruri noi.”- F.P., clasa a VIII-a.*
- *“Una dintre problemele principale ale școlilor este bullying-ul. De ce? Pentru că fără să vrem, făcând glume mai mult sau mai puțin adecvate, putem răni oamenii din jurul nostru. Am citit despre foarte multe cazuri în care adolescenții au ajuns să recurgă la gesturi extreme, precum suicidul, dar și despre numeroase cazuri de depresie. Schimbarea pe care aș vrea să o facă școala din România este să reducă astfel de incidente. Profesorii și conducerea fiecărei unități de învățământ ar trebui să se asigure că elevii se respectă între ei. Sugerez existența unor activități care să se*

concentreze pe lucrul în echipă, cum ar fi proiecte sau diverse festivități care să ne conecteze atât cu colegii de clasă, cât și cu generațiile mai mici sau mai mari.”- C.C., clasa a XI-a.

- *“Sper ca școala în viitor să organizeze mai multe activități de orientare profesională, să lase elevii să se axeze mai mult pe ce vor ei să facă și să se implementeze ore precum gestionarea bugetului, alegerea carierei sau educație sexuală.”- A.G., clasa a XI-a.*

- *“Cred că primul pas spre evoluție este tehnologia. Școlile și liceele de la noi ar trebui să fie echipate cu aparatură up-to-date, de la table interactive și monitoare noi în laboratoarele de informatică, până la dinamometre sau pendule gravitaționale la fizică.”- F.N., clasa a XII-a.*

- **Bianca Tătulescu, clasa a XI-a C**

Director: Prof. Mihai Alexandru

Coordonatori: Prof. Iuliana Șerban, prof. Manuela Ungureanu

REDACTORI:

Profesori: - Ionuț Crăciun, Sorana Rădulescu, Maria Zamfir, Iuliana Șerban, Irina Ionescu,
Elena Ioniță, Manuela Ungureanu, Elena Șerban, Carmen Splais

Elevi: - Bianca Tătulescu, Daniela Șerbu, Edward Calogheros

Foto copertă: Cristian Munteanu

Coperta: Alexandru Doru Manea, Edward Calogheros

Tehnoredactare și Tipar: TIPOGRAFIA SOFIAS

